

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság a Kocsis és Szabó Ügyvédi Iroda (**felperesiképviselő címe.**, ügyintéző: dr. Szabó M. Gergely ügyvéd) által képviselt **felperes neve (felperes címe.)** felperesnek a Bisztrai Ügyvédi Iroda (**alperesi képviselő címe.**, ügyintéző: dr. Bisztrai Gábor ügyvéd) által képviselt **alperes neve (alperes címe.)** alperes ellen szabadságmegváltás és jogellenes jogviszony megszüntetés jogkövetkezményei iránt indított perében a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 59.M.1086/2019/4. számú ítélete ellen a felperes által 5. számon előterjesztett fellebbezés folytán - tárgyaláson kívül - meghozta az alábbi

í t é l e t e t:

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, fellebbezett részében megváltoztatja és az alperest megillető perköltséget 988.913 (kilencszáznegyvennyolcezer-kilencszáztizenhárom) forint és ÁFA összegre, a havi részletek összegét 50.000 (ötvenezer) forintra szállítja le.

A másodfokú perköltséget a felek maguk viselik.

A másodfokú bíróság kötelezi az alperest, hogy az állam javára - külön felhívásra - fizessen meg 34.000 (harmincnégyezer) forint fellebbezési illetéket. A felperes terhén maradó 34.000 (harmincnégyezer) Ft további fellebbezési illetéket a Magyar Állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s

A fellebbezés alapjául szolgáló tényállás

- [1] A felperes 2016. szeptember 12. napján keresetet terjesztett elő az alperes 2016. augusztus 12-én közölt azonnali hatályú felmondásával szemben. A 2017. november 24-i keresetmódosítása szerint a jogellenes munkaviszony megszüntetés jogkövetkezményeként kérte az alperes kötelezését 1.050.000 forint felmondási időre járó távolléti díj és 1.750.000 forint végkielégítés, másodlagosan 1.932.000 távolléti díj megfizetésére, valamint 2.348.848 forint szabadságmegváltás és kamatai megfizetését is kérte. Az elsőfokú bíróság 59.M.3159/2016/51. számú ítéletével a felperes keresetét elutasította. Az ítélet ellen a felperes nyújtott be fellebbezést a szabadságmegváltásra vonatkozó elutasító rendelkezés tekintetében. Az elsőfokú ítéletnek a munkaviszony jogellenes megszüntetésének jogkövetkezményei iránti keresetet elutasító rendelkezése így elsőfokon jogerőre

emelkedett. A Fővárosi Törvényszék mint másodfokú bíróság 4.Mf.680.159/2019/7. sorszámu közbenső ítéletével az elsőfokú ítéletet a fellebbezett részében a jogalap vonatkozásában részben megváltoztatta és megállapította, hogy a felperes 2014. évre 22 nap, 2015. évre 19 nap szabadságmegváltásra jogosult, az ezt meghaladó szabadságmegváltási igényt elutasító ítéleti rendelkezést helybenhagyta. Azösszezszerűség megállapítására az iratokat visszaküldte az elsőfokú bíróságnak.

- [2] Ezt követően a felperes pontosította a kereseti kérelmét és összesen 482.254 forint szabadságmegváltás és kamatai megfizetésére kérte kötelezni az alperest. Az alperes a kereset összezszerűségét nem vitatta. A felperes az utolsó tárgyaláson a perköltség vonatkozásában részletfizetés engedélyezése iránti kérelmet terjesztett elő, az alperes erre úgy nyilatkozott, hogy havi 200.000 forintos részletfizetéshez járul hozzá, ennél alacsonyabb összezszerűségben nem támogatja a felperes kérelmét. Az alperesi képviselő a tárgyaláson 4.080 euróban kérte a perköltség megállapítását a csatolt megbízási szerződésre hivatkozással.

Az elsőfokú bíróság döntése

- [3] Az elsőfokú bíróság ítéletével kötelezte az alperest 482.254 forint szabadságmegváltás és ezen összegek után járó késedelmi kamatok megfizetésére. Kötelezte a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek 1.348.687 forint és ÁFA perköltséget havi 200.000 forintos részletekben azzal, hogy amennyiben a felperes az esedékes havi részletfizetést elmulasztja, a hátralévő perköltség egyösszegben válik esedékessé. Az alperest továbbá kötelezte 24.113 forint perköltség felperesnek való megfizetésére.
- [4] A határozat a perköltség megfizetésére kötelezés tekintetében a Pp. 78. §-ára hivatkozott és arra, hogy a felek pernyertességének, pervesztességének arányában állapította meg a fizetendő perköltség összegét az alperesi jogi képviselő által csatolt megbízási szerződés, a felperes tekintetében pedig a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet alapján. A megbízási szerződés alapján igazolt volt, hogy az alperesi jogi képviselő 80 Euró + ÁFA óradíjért vállalta a jogi képviseletet, az ítélethozatal napján érvényes árfolyamon ez 335 forint volt, ezért a bíróság ennek figyelembevételével állapította meg a perköltség összezszerűségét.
- [5] A részletfizetés engedélyezése iránti kérelemmel kapcsolatosan az elsőfokú bíróság rögzítette, hogy a felperes a kérelméhez jövedelemigazolást vagy a kérelem jogalapját alátámasztó iratot nem csatolt, és a kért havi törlesztőrészlet összegét sem pontosította. Erre tekintettel az elsőfokú bíróság az alperesi nyilatkozatnak megfelelően döntött a részletfizetés engedélyezéséről és ez alapján állapította meg a havi részletek összegét is.

Fellebbezés és fellebbezési ellenkérelem

- [6] Az ítélet ellen a felperes terjesztett elő fellebbezést kizárólag a perköltség összege és a részletfizetés tekintetében. Kérte az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását és az alperes részére megítélt perköltség mérséklését 606.900 forint és ÁFA összegre, valamint havi 20.000 forint összegű részletek engedélyezését. Hivatkozásképpen előadta, hogy az alperes az elsőfokú tárgyaláson 51 munkaóra vonatkozásában jelentett be ügyvédi munkadíj igényt 335 forintos euró árfolyam figyelembevételével. Az elsőfokú bíróság által megállapított ügyvédi munkadíj azonban nem áll arányban sem a pertárgy értékével, sem a ténylegesen kifejtett ügyvédi tevékenységgel. Jelen perrel

párhuzamosan volt folyamatban az 59.M.85/2017. számú per, mely az alperes és a felperes házastársa között folyt. A két per tárgya azonos volt, a két perben azonos tények és jogkérdések merültek fel. Mindkét perben az alperesi jogi képviselő látta el az alperes képviseletét, az alperesi védekezés ténybeli és jogi érvelése lényegében hasonló volt. Az azonos jogi képviselő által mindkét perben kifejtett lényegében azonos védekezés nem indokolta az alperes által megjelölt munkaidő mennyiségét. Ezen túl a per 2020. január 20-i tárgyalásán az adott tárgyalás vonatkozásában egy munkaórát számított fel az alperesi képviselő, miközben a tárgyalás időtartama 20 perc volt.

- [7] Hivatkozott arra is, hogy az elsőfokú bíróság tévesen határozta meg és vette figyelembe a pernyertesség pervesztesség arányát. A felperes 2017. november 24. napján pontosított kereseti kérelme összesen 5.148.848 forint volt, melyből 482.254 forint szabadságmegváltás iránti igény volt alapos, ennyit ítelt meg a bíróság jogerősen. Erre figyelemmel a felperes 9,4%-ban lett pernyertes, az alperes 90,6%-ban lett pervesztes. Ezzel szemben az elsőfokú bíróság az alperes által igényelt perköltség 98,6%-át megítélte, amely jelentős mértékben eltér a 90% körüli pernyertesség arányától. Az eltérés mértéke több mint 110.000 forint és ÁFA összeget jelent.
- [8] Hiánypótlásában arra is hivatkozott, hogy az alperes jogi képviselője által megjelölt munkaórákról tételes elszámolás nem áll rendelkezésre, a perben benyújtott számlák csak összesítve tartalmazzak munkaórákat és egyéb költségtételeket, de az nem derül ki a számlák tartalmából, hogy azok jelen perrel kapcsolatosak-e és ha igen, mely munkafolyamatokat foglalták magukba. A számlákon a legtöbb esetben jogi tanácsadásként feltüntetett tételek szerepelnek. Így a felperesnek részletesebben nem állt módjában vitatni a jogi képviselő által végzett egyes munkafeladatokhoz tartozó munkaórák arányos mértékét és csak általánosságban tudott az ügyvédi munkadíj eltúlzottságára hivatkozni.
- [9] A részletfizetés tekintetében előadta, hogy az indokolás nem helytálló, mivel a felperes már a korábbi elsőfokú ítélettel szemben előterjesztett, 2019. május 9-én kelt fellebbezéséhez csatolta a saját és házastársa munkaszerződését, és hivatkozott arra, hogy jövedelmük fejénként havi 75.000 forint. Ezek az iratok a peranyag részét képezték, így az elsőfokú bíróság alaptalanul állapította meg, hogy nem állt rendelkezésére a felperes részletfizetési kérelmét alátámasztó irat. A szerződések benyújtása óta nem telt el annyi idő, hogy a felperes jövedelmi viszonyaiban jelentős változás következhetett volna be, így ezen iratokat nem lehet figyelmen kívül hagyni. A felperes jövedelmi helyzete a korábbiakhoz képest lényegesen nem változott, ezért a részletfizetés összegének megváltoztatását kérte, havi 20.000 forintra.
- [10] Az alperes fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú ítélet helybenhagyására irányult. Hivatkozásképpen előadta, hogy a perköltség alapjául szolgáló megbízási szerződést és tételes munkaidőkimutatást már 2019. június 14-én becsatolták a Fővárosi Törvényszék részére. Ez igazolja, hogy a 2016. december 21-től 2019. február 27-ig terjedő időszakban mindösszesen 51,5 munkaóra merült fel. A munkaidő kimutatás a ténylegesen elvégzett és kiszámlázott munka időbeli mennyiségét tükrözi. Tekintettel arra, hogy a felperes több jogi képviselővel járt el, illetőleg a felperes által hivatkozott másik perben a tényállás nem azonos a jelen perben előadottakkal, a jogi tevékenység mennyiségére való hivatkozás megalapozatlan. A felperes több alkalommal módosította keresetét az elmúlt öt évben, mindezen előadásokra az alperesnek válaszolnia kellett. A perköltség mértéke megfelel a Pp. 77.-83. §-aiban foglaltaknak és az ügyvédi tevékenységről szóló

2017. évi LXXVIII. törvénynek, valamint a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendeletnek és a piaci gyakorlatnak. A részletfizetés meghatározása is jogszabályszerű volt.

A másodfokú bíróság döntése és annak jogi indokai

- [11] A fellebbezés - az alábbiak szerint - részben alapos.
- [12] A másodfokú bíróság a Pp. 253.§ (3) bekezdése szerint eljárva az elsőfokú bíróság ítéletét csak a fellebbezési kérelem és a fellebbezési ellenkérelem korlátai között vizsgálta.
- [13] Az alperes a per során csatolta a megbízási szerződést, mely igazolta, hogy az alperessel óránként 80 Euró + ÁFA óradíjban állapodtak meg, továbbá csatolta a tételes munkaidő-kimutatást, mely alapján összesen 51,5 munkaórát mutatott ki, a tárgyalási jegyzőkönyv tanúsága szerint azonban 51 órát igényelt.
- [14] Az eljárásban alkalmazandó polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban régi Pp.) 81. § (1) bekezdése szerint részleges pernyertesség esetében a bíróság a perköltség felől a pernyertesség arányának, valamint az egyes felek által előlegzett költségek összegének figyelembevételével határoz. A pertárgyérték a Pp. 24.§ (1) bekezdése szerint 5.148.848 forint volt, melyből a felperes 482.254 forint tekintetében lett pernyertes. Helytállóan hivatkozott a felperes fellebbezésében arra, hogy ez 9,4%-os pernyertességet, azaz mintegy 90%-os pervesztességet jelentett. Ezt az elsőfokú bíróság valóban nem megfelelően vette figyelembe, amikor az alperes által igényelt 4.080 euró és ÁFA, azaz 1.366.800 forint és ÁFA összeg helyett 1.348.687. forint és ÁFA-t állapított meg. 1.366.800 forint 90%-a 1.230.120 forint, ugyanakkor az elsőfokú bíróság a felperesnek is megítélt 24.113 forint perköltséget, amely - fellebbezés híján - jogerőre emelkedett. Ez az összeg a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3.§ (2) bekezdés a) pontja szerinti munkadíj pernyertességhez igazodó 9%-a. Ennek figyelembevételével a felperesnek a pernyertesség és pervesztesség aránya alapján 1.254.233 forint és ÁFA-t kellett volna fizetnie az alperesnek.
- [15] Az alperes megbízási szerződés alapján kérte a perköltség megállapítását. A bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 2. § (1) bekezdése szerint az ügyvéd által képviselt fél ügyvédi költségként a fél és az ügyvéd között létrejött ügyvédi megbízási szerződésben kikötött munkadíj, valamint a fél által ügyvédje részére költségtérítésként megfizetett indokolt készkiadások együttes összegét számíthatja fel. A (2) bekezdés szerint az (1) bekezdés alapján felszámított munkadíj összegét a bíróság indokolt esetben mérsékelheti, ha az nem áll arányban a ténylegesen elvégzett ügyvédi tevékenységgel. A bíróság döntését indokolni köteles.
- [16] A fenti jogszabályi rendelkezés alapján megbízási szerződés esetén a pertárgyérték figyelembevételével nem mérsékelhető a munkadíj, erre megalapozatlanul hivatkozott a felperes fellebbezésében. A felperes arra is hivatkozott, hogy a munkadíj összege nem áll arányban a ténylegesen kifejtett ügyvédi tevékenységgel, mert az alperesi jogi képviselője a felperes házastársának azonos tárgyú perében is eljár, és a 20 perces tárgyalásra egy óra díjazást számított fel, ezért a megjelölt munkaórák száma indokolatlanul magas mértékben került meghatározásra.

- [17] Az alperes csatolta a tételes munkaidő kimutatást, melynek egy része a tárgyalásokkal való jelenléttel és képviseléssel volt kapcsolatos, másik része pedig a beadványok elkészítésével. A másodfokú bíróság megállapította, hogy az eljárás 2016. szeptember 12-én kezdődött, az eljárás során az alperesi képviselő 12 tárgyaláson (2017. január 24-i, március 14-i, május 9-i, szeptember 4-i, november 6-i, 2018. január 29-i, május 14-i, szeptember 5-i, november 5-i, 2019. január 7-i, február 27-i, és 2020. január 20-i tárgyalás) vett részt, a tárgyalásokra és a felkészülésre felszámított 20,5 munkaóra ezzel teljes mértékben arányos. Alaptalanul kifogásolta a felperes a fellebbezésben azt, hogy az alperesi képviselő a 20 perces tárgyalásra egy órás munkadíjat számolt fel. Egyrészt az alperesi képviselő az utazási időt is beleszámíthatta az óradíjba, másrészt a felek óradíjban és nem percdíjban állapodtak meg, így megkezdett tárgyalási órára az alperes jogosan igényelt az egy órára öt megillető díjazást. Ezen túlmenően az alperes számos beadványt terjesztett elő a perben (3., 5., 20., 28., 37., 40., 44., 49. és 50. sorszámú beadványokat). A másodfokú bíróság alaposnak találta a felperes azon hivatkozását, hogy a felperes házastársának pere hasonló ténybeli és jogi alapon nyugodott, mint jelen per, mely tényezőt a szükséges munkaóra megállapításánál értékelni kellett. A másodfokú bíróság megállapította, hogy a két perben a felmondás indokai nagyjából azonosak voltak, azonban volt eltérő felmondási indok is, továbbá a szabadságmegváltás iránti igény tekintetében is nagymértékben azonosak voltak a tények és a jogi érvelések. A beadványokat azonban ettől függetlenül a jelen perben is el kellett készíteni, a jogi érvelést a felperesre kellett vonatkoztatni. A beadványok hasonlósága a jogi képviseleti munka időigényességét csökkenti. Mindezek figyelembevételével a másodfokú bíróság szerint a beadványokra felszámított 31 munkaóra eltúlzott volt, azt a másodfokú bíróság - figyelembe véve a hosszú pertartamot és a beadványok számát - 20 munkaórának találta arányosnak a kifejtett ügyvédi tevékenységgel, és ezzel a munkadíjat csökkentette.
- [18] Önmagában annak, hogy a számlán jogi tanácsadás szerepel, a perben relevanciája nem volt, a fizetési kötelezettséget a megbízási szerződés keletkezteti a 32/2003. (VIII. 22) IM rendelet és a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény 6:1.§ és 6:2.§-a alapján. Téves azon fellebbezési hivatkozás, hogy az alperes tételes költségelszámolást nem csatolt. Az alperes a korábbi másodfokú eljárásban a 2019. június 19-i fellebbezési ellenkérelméhez mellékelte a tételes költségelszámolást, mely a peres iratok között rendelkezésre állt. Megjegyzi a másodfokú bíróság, hogy az ezt követő eljárásra az alperes további költséget nem számított fel. Így a másodfokú bíróság összesen 40 munkaórának találta arányosnak az alperes által érvényesített ügyvédi munkadíjat, vagyis részére 1.072.000 forint és ÁFA összeg járt volna teljes pernyertesség esetén. A pervesztesség - pernyertesség arányára és a felperesnek megítélt 24.113 forint perköltségre figyelemmel a felperes 988.913 forint elsőfokú perköltség megfizetésére köteles.
- [19] A Pp. 217. § (1)-(3) bekezdései szerint a határozatban megállapított kötelezettség teljesítésére rendszerint 15 napos határidőt kell szabni. A bíróság 15 napnál rövidebb, illetőleg hosszabb teljesítési határidőt is megállapíthat, ha ez a felek méltányos érdekeinek mérlegelése alapján vagy a kötelezettség természetére való tekintettel indokoltnak mutatkozik. A teljesítési határidő megállapításánál figyelembe kell venni a feleknek a per vitelében megnyilvánult jó- vagy rosszhiszeműségét is. A bíróság a kötelezettségnek részletekben való teljesítését is elrendelheti. A részletekben való teljesítés engedélyezése esetében a bíróság azt is kimondhatja, hogy bármely részlet megfizetésének elmulasztása esetében az egész tartozás esedékessé válik.

[20] A PK 187. számú állásfoglalás szerint az ítéletben megszabott kötelezettség teljesítési határidejének megállapításánál az eset összes körülményeit kell figyelembe venni. Döntő tényező lehet a követelés jogcíme, rendeltetése, a felek helyzete és perbeli magatartása. A bírói gyakorlat szerint a felek méltánylandó érdekei körében kiemelt jelentőséget kell tulajdonítani a kérelmező jövedelmi és vagyoni viszonyainak, a jogosult oldalán pedig a teljesítéshez fűződő érdekének. Nem mellőzhető annak értékelése, hogy mikor és milyen okokból keletkezett a tartozás, a lejárat után a kötelezett mutatott-e az önkéntes teljesítésre hajlandóságot, illetve, hogy a felajánlott részletek mellett a követelés teljes megtérülése az eredeti teljesítési határidőt milyen időtartammal növeli. Arra is figyelni kell a bíróságnak, hogy a döntése ne okozzon a jogosultnak nagyobb érdeksérelmet, mint annak mellőzése a kötelezettnek (Pf.IX.24.642/2003/1., Pf.IX.26.145/2001/3.).

[21] A felperes az elsőfokú perköltség megfizetésére kérte a részletfizetés engedélyezését a tárgyalás berekesztését megelőzően, mely perköltség a nem fellebbezett részében az elsőfokú ítélet jogerőre emelkedésekor, a fellebbezett részében a Pp. 228.§ (1) bekezdése alapján a másodfokú bíróság ítéletének kézbesítését követően válik esedékessé. Rosszhiszemű pervitel nem merült fel a felek részéről. Az elsőfokú bíróságnak a felperest a részletfizetés engedélyezése iránti kérelem előterjesztésekor a Pp. 95.§ (2) bekezdése szerint eljárva nyilatkoztatni kellett volna jövedelmi és vagyoni viszonyaira, valamint arra, hogy milyen részletekben tudja megfizetni a perköltséget. Az elsőfokú bíróság ezt elmulasztotta, és a hiányos kérelem jogkövetkezményét a felperesre jogellenesen terhelte. Helytállóan hivatkozott a felperes fellebbezésében arra, hogy már a 2019. május 10-i fellebbezésében is kért részletfizetést és nyilatkozott a havi 75.000 forintos jövedelméről. A felperes jövedelmére így a peres iratban voltak adatok, továbbá a másodfokú bíróság a fellebbezési eljárásban hiánypótlást adott ki. A felperes a másodfokú bíróság felhívására igazolta, hogy 2019. július 5. napjától havi 160.565 forint összegű öregségi nyugdíjban részesül. Ezen felül a felperes 689.689 forint éves jövedelemmel rendelkezett 2020. évben. A felperes jövedelmi viszonyai mellett a másodfokú bíróság is értékelte, hogy a felperesnek már a 2019. májusi fellebbezésekor ismernie kellett a perköltség összegét, miután az alperes által csatolt megbízási szerződés alapján arról a korábbi elsőfokú ítélet is rendelkezett, ezért fel kellett készülnie annak megfizetésére is, tekintettel arra, hogy az elutasító rendelkezések egy részét korábbi fellebbezésében nem is támadta. Mindezen körülményeket és az alperes teljesítéshez fűződő érdekét is mérlegelve a másodfokú bíróság havi 50.000 forintos részletekben történő teljesítést talált megfelelőnek.

Mindezekre tekintettel a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése szerint megváltoztatta és az alperest megillető perköltséget 988.913 forint és ÁFA összegre, a havi részletek összegét 50.000 forintra szállította le.

[22]

Záró rész

[23] A peres felek a másodfokú eljárásban felmerült költségüket a Pp. 239.§ folytán alkalmazandó Pp. 81.§ (1) bekezdése alapján maguk viselik.

[24] A fellebbezési illeték összege az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 46.§ (1) bekezdésén és 48.§-án alapul. Az alperes a pervesztesség arányában köteles a költségmentesség alkalmazásáról szóló 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13.§ (2) bekezdése szerint a fellebbezési illetéket megfizetni, a

felperes munkavállalói költségkedvezményére tekintettel az illeték megfizetése alól mentesül, azt helyette a rendelet 14.§-a alapján a Magyar Állam viseli.

- [25] A másodfokú bíróság a fellebbezést a Pp. 256/A.§ (1) bekezdés b) és c) pontja szerint eljárva tárgyaláson kívül bírálta el.
- [26] Az ítélet elleni fellebbezést a Pp. 233.§-a kizárja.

Budapest, 2021. március 2.

. Vajas Sándor s.k.
a tanács elnöke

dr. Kulisity Mária s.k.
előadó bíró

dr. Kovács Edit
bíró